

La línia vermella

La política del soroll impulsada per Nomen sembla no tenir cap mena de límit. Les denúncies gratuïtes, a més de ser reprovables, demostren el baix nivell d'aquell que les formula

La deformació de la política

ENRIC GUINART

En aquesta tribuna sovint hem lamentat que la política andorrana, en ocasions, estavé adquirint els mals vicis de la política de la veïna Espanya. I últimament, aquest fenomen va a l'alça.

I és que fer política a base de títuls buits de contingut que només cerquen l'atenció dels mitjans de comunicació és una lliçó que té més que apresa el president del Grup Parlamentari Andorrà pel Canvi, **Eusebi Nomen**. Són moltes les ocasions en què els periodistes –i òbviamment m'hi incloc, l'autocrítica que no falti– hem caigut a la trampa del

títul titular grandiloqüent sense pararnos a reflexionar sobre la gravetat d'una denúncia que s'ofereix gratuïtament, en el benentès que quan diem gratuïtament és perquè els fets denunciats no es troben a l'ampara d'una actuació conseqüent.

Però ja va sent hora que diguem prou a aquesta manera reprovable de fer política que l'únic que persegueix és el protagonisme mediàtic. I un bon exemple el podem trobar en la celebració aquesta setmana de la Comissió Legislativa d'Economia, on compareixia el ministre de Turisme, Comerç i Indústria, **Claude Benet**.

TONY LARA

Nomen, en una sessió del Consell General.

S'ha de dir prou a la política que només persegueix el protagonisme mediàtic

Les grans paraules han d'anar farcides d'una actuació en conseqüència

La polèmica de nou va venir pel decret d'horaris comercials, cap novetat. Ara bé, el senyor **Nomen** –que per cert, disfruta com el que més assumint la presidència de la comissió donant i traient la paraula, potser expulsant la frustració d'aquelles sessions del Consell on el Síndic general li diu que ara no toca– va insistir una vegada rere l'altra que segons el seu criteri, el Govern està vulnerant la Constitució amb el decret en qüestió. La seva visió és que l'Executiu no està respectant l'article 28 de la Carta Magna («es reconeix la llibertat d'empresa en el

marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis») si bé oblidava que l'article següent, el 29, explicita que «tota persona té dret al treball, a la promoció per mitjà del treball [...] així com a la limitació raonable de la jornada laboral, al repòs setmanal [...]». Obviament, no entrarem a valorar el tema perquè no som uns experts en matèria jurídica. Potser té raó el senyor **Nomen** en el seu argument, però això ho han de dir els experts, els tribunals. El que trobem realment inadmissible és que es digui de forma repetida que el Govern està vulnerant la Constitució i que no es porti aquest decret al Tribunal Constitucional. No obstant això, Nomen es nega a portar el decret al TC perquè diu que no vol judicialitzar la política. ¿I aleshores, en què quedem? Si us plau, sigui conseqüent i creïble, i si pensa que s'està vulnerant la Carta Magna faci un recurs al Constitucional. Tirant la pedra i amagant la mà està quedant més que retratat. I el millor del cas és que encara n'hi ha que diuen que aquesta mena d'actuacions demostren que el president d'ApC té un discurs cada vegada més sòlid i potent. No ens posarem les mans al cap perquè totes les opinions són respectables, només faltaria, però com deia Max Estrella a *Lucas de Bohèmia*, «les imatges més belles en un espill còncau són absurdes». Alguns fan política des de la sala dels espills màgics del Parc del Tibidabo.